

Передплата
 на «РУСЛАНА» вноситься
 в Австрії:
 за цілий рік . . . 20 кор.
 за пів року . . . 10 кор.
 за чверть року . . . 5 кор.
 за місяць . . . 1/70 кор.
 За границею:
 цілий рік . . . 16 рублів
 або 36 франків
 пів року . . . 8 рублів
 або 18 франків
 Щодняне число по 16 сот.

РУСЛАН

«Варешти ми очі і думку на вареш: а не возьмеш милости і віра не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових писемлів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділі і руских свят о 5½ год. пенюлудки.

Редакція, адміністрація і експедиція «Руслана» під ч. 1. пл. Дембровського (Хорунщини). Експедиція місцева в Агенції Соколовського в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає слідше напередче застережене. — Реклямації неопечатаніє вільні від порта. — Оголошеня авчайні приймають ся по ціні 20 с. від стрічки, а в «Надсуднім» 40 с. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 30 сот. від стрічки.

Критичні глави

(X) В понеділок починає ся в буджет. комісії розправа над двома критичними главами бюджету, іменно міністерства просьвіти і судівництва. До тих глав відносять ся найважніші і найдразливіші національно політичні і культурні питання і домаганя поодиноких парламентарних стороництв а також народів поселених в державі. Нічого отже дивного, що на сі дві глави звернені всі змаганя парламентарних представників поодиноких народів і всі їх зусилля, щоби тут довести до здійсненя тих змагань. Творці виборчої реформи поклали надії на те, що в держ. раді вибраній на основі загального права виборчого затихнуть національно політичні змаганя а бодай усунуть ся на далекий плян і уступлять місця суспільно-політичним і народого сподарским справам. Тимчасом показало ся наглядно, що надії сі змарніли зовсім а національне питаня ані тріхи не ослабло і виринуло знов на першим місці в держ. раді і стануло знов в дорозі правительству, домагаючи ся наконецного рішення. Отсій обставині треба приписати, що розправа в бюджетовій комісії так проволікають ся, що ще нема певности, чи комісія упорася з бюджетом перед кінцем марця і чи взагалі правительство не буде приневолене вдоволити ся бюджет. провізорією.

Причину проволіки такої добачають політичні керманічі головно в говірливости послів. Нема сумніву, що половина нової держ. ради зложена з послів не вишколених парламентарно, так що не легко їм удержати ся в рамках звязлого представляюваня своїх домагань. Перестарілий регулямін парламентарний у великій часті причиняє ся до марнозая дорогого часу, так що держ. рада не може сповнити важного обовязку законодатної роботи. Одначе і се неперечно, що нерозвязане доси в Австрії національне питаня виринає при всякій нагоді і спинає правильну роботу, а висуває ся оно на перше місце якраз при названих двох главах бюджету, при міністерстві просьвіти і судівництва.

Окрім просьвітних, культурних і національних справ виринають ще й існо відні справи, котрі розятрують парламентарні і політичні стороництва і путають успішну діяльність їх, доводять до справдешнього електричного напруженя як от в останних часах справа проф. Вармун-

да. Занепадаючи в Австрії лібералізм намагає ся погасаючи полумінь піддержувати безнастанним доливанем олією до огню і користує ся всякою до того можливою на одою. Лише з великим трудом удає ся правительству виплунити зпосеред усіх тих перепон і трудностей, одначе усунені на однім місці, виринають опісля на другім, поки не будуть наконецно, рішучо і справедливо полагоджені.

Отакою пекучою справою, яка вимагає неминучо полагоди, а язиково національне питаня, з котрим вьжуть ся не лише всякі справи в урядованю судових і адміністраційних, а відтак і автономічних властей, але також і цілий обсяг культурних, а особливо шкільних справ. Неперечно розвязка сего питаня в много і ріжнорязичній Австрії належить до найтрудніших задач державних. Неодно правительство брало ся до рішення сєї справи і не спромогло ся донести до вдоволення народів поселених в Австрії. Теперішнє міністерство зрозуміло велику досагдєть сего питаня для правильної і успішної роботи в держ. раді і задля того також забрало ся до єго порішення. Одначе й міністерство бар. Бека не вишло поза методу примінювану давнішими правительствами в тій справі і взяло ся поки що до розвязки німецько-чеського язиково-національного спору. Ми вже згадували про наради, які в тій справі відбували ся в президії міністерства і з німецькими та чеськими представниками парламентарними. Основи язикового закона мають бути готові а що уложені в порозуміню між обидвома спірними сторонами, мали би вигляди здійсненя.

Одначе всеж таки треба віднести ся до подаваних в тій справі вістий з певною обережністю. Так само запевняють, що правительству повело ся в шкільних справах, іменно що до університетских питань дійти до порозуміня з парламентарними з підмогою кількох резолюцій. Розправа в бюджетовій комісії над згаданими обидвома главами критичними покаже, на скілько змаганя правительства успіли вдоволити домаганям представників поодиноких народностей в державі.

Політичний огляд.

Австро-Угорщина.

Вісти про утвореня славянсько-романьско союзу, котрі викликали певну тривогу в німецьких пар-

лямент. кругах, виринули з нагоди довших нарад, які відбували ся між представниками т зв. національних меншостей в держ. раді а іменно: Русинів, Словінців, Хорватів, Італійців і Румунів. Народи сі мали метою, дійти до певного порозуміня і спільного та згідного поступовани особливо в розправі над бюджетом міністерства просьвіти, а найбільше в університетській справі. Окрім нарад сих стороництв відбували ся переговори їх з правительством. В справі руского університету переговорювали з бар. Беком і дром Мархетом послі: Василько, Дністряньский і Колесса, одначе переговорів не покінчено, а дальші переговори відбудуть ся сего дня.

Правительтво намагає ся виплунити зпосеред тих трудностей резолюціями. Як запевняють, резолюції що до університетів чеського і німецького на Моравії мають зебезпечену більшість, одначе з виключенем місця осідку університету. Правительтво намагає ся спонукати Чехів, щоби згодили ся на Кромєриж, а тоді побудувалоб оно там академічний дім. Німці знов бажалиб мати свій університет в Берні. Поляки домагають ся значного випосаженя львівського і краківського університету і рішучо опирають ся утравізації львівського університету. Словінці вимагають заснованя філософ. і правн. виділу в Люблянї а поки се послідув, стипендий для образованя доцентів і управленя іспитів зложений в загребскім університеті. Як звіщають, мають також резолюції дотичні польских і словінських домагань зебезпечену більшість. Іменем Русинів предложив п. Романчук резолюцію:

«Взиває ся правительтво, щоби найпізнійше до пяти літ утворено самостійний руский університет у Львові. Поки що, починаючи від найблишого шкільного року, треба всі рускі катедри, котрі вже єстнують і котрі мають до того часу повстати, відокремити в самостійну організацію [колегію]».

Отся резолюція викликала завзяті напасти всеполяків, котрі радіб Русинів виперти зі Львова, природного і історичного осередка Галицької Руси і єдино можливого для єствованя руского університету. Наскілько обезпечена більшість для наведеної резолюції, поки що не відомо. — Італійці домагають ся управленя іспитів складаних в Італії, а Румуни вимагають філос. виділу в Чернівцях.

Можна сподівати ся, що правительтво протягом розправи в комісії над сими справами доведе до якогось порозуміня.

Бюджетова комісія полагодила в п'ятницю розділ міністерства торговлі про пособлюваня ремеслу. Пос. Машталька домагав ся утвореня прибічної ради ремісничої. Пос. Гломбінський витає з признанем, що міністерство приступило до утвореня інститутів кравчих, котрі мають також повстати у Львові і в Кракові. Тим зроблено

перший почин до примінення чинности ремісничої служби до потреб населеня в поодиноких краях. Треба дбати о те, щоби змаганя держави згоджували ся із змаганями країв, громад і корпорацій. Краї видають на пособлюване ремесла около пів мільона корон (а сама Галичина 150.000, Чехи і Моравія около 80 тисяч, Тироль 50 тис. ітд.). Булоб отже бажане, щоби до краєвих інститутів прилучено краєві ради ремісничі, до котрих належалоб покликати відпоручників кр. виділів, промисл. і торгових палат Львова і Кракова і союзу ремісничих товариств. Краєвим інституціям ремісничим і прибічним радам належалоб віддати розділ підмог, військових достав і т. д. Домагає ся наостанку підвищення підмоги для галиц. кр. союзу промислового і промислової ліги.

Пос. Колішер вказує на те, що спосіб пособлювання ремеслам ціхує найкрасна обставина, що на ціли набування машин і поліпшеня технічної натури цілого австр. стану ремісничого у всіх краях коронних вставлено в бюджеті 100.000 корон. Очевидно, що такою квотою годі заспокоїти найпильніші потреби поодиноких країв, ані осягнути розвятку ліпшої техніки промислового стану ремісничого. Бесідник не може згодити ся на становище заняте міністром що до центрального банку союзного. Рільничого кредиту не можна рівняти з ремісничим, бо хлібороб має ґрунт і спроможність гіпотеч. позички, а крім того мобільного кредиту і тому так гарно розвивають ся рільничі каси задаткові. Ремісник звичайно не має сталого осідку, отже організація для него дешевого кредиту є вельми трудна; мимо того она є коначна і творить підвалину для естования ремісничого стану, котрому можна помогти лише кредитом і підмогами на основі того кредиту. Заборонами похатної торгівлі не може ся ремісникам.

Міністер Фідлер заявляє, що справедливим домаганям краєвих інституцій для пособлювання ремеслам що до покритя $\frac{1}{3}$ коштів і видатків легко можна буде вдоволити при відповіднім підвищеню засобів, які міністерство має до розпорядимости. Виданє дотичних приписів є ще передчасне, бо справа ще не є доспіла.

Покликанє членів до прибічної ремісн. ради не послідувало з початком року, позаяк пособлюване ремеслам приділено міністерству робіт публичних (котре входить тепер в житє). Нове міністерство буде могло з підвищеного кредиту пособляти ремеслам більше, як міністерство торгівлі, котре на ту ціль мало скупи засоби. Що до твореня прибічних рад при інститутах для пособлювання ремеслам, то кр. сойми взглядно торгівлі палати мають спромогу творити такі інституції. Відтак обговорював міністер Фідлер широко постанови уміщені в угорщиноу що до похатної торгівлі. Тривка поагода сих справ може послідувати лише через зміну закона про похатну торгівлю. Відтак обговорював справу центр. каси союзної і вказав на те, що спілкам ремісничим не достає фінансової підвалини, а кредитова організація реміснича находить ся на невідповідній дорозі. Ремісничі спілки кредитові могли би черпати засоби з інституцій кредитових мійських, отже не потребували би турбувати ся фінансовими засобами, лише мали би задачу обнимати поруку за поодиноких членів і контролювати їх відносини зарібкові.

Розвитком тих спілок в краєві організації сотворено би услівя до успішної діяльности центр. каси союзної. Доки однак такої організації кредитової в ремісничім стані нема, доти не можна утворити центр. каси союзної.

Опісля переведено ще розправу і ухвалено розділ „промислові і торгові та заводові школи“.

В комісії для печати подав радн. міністр. Мілер вимаганє вясненє що до становища правительства супроти знесеня концесій в печатнім промислі. Він заявив іменем міністерства торгівлі, що управильненє сеї справи зависиме від зміни промислового закона. Колиб комісія обставала за знесенем концесій, то якраз через те міг би упасти цілий закон. Після того приняла комісія внесенє п. Скедля оперте на системі концессионованя, так, що правительство мати ме і дальше спромогу обмежувати виконуванє ествуючих печатних підприємств. Відтак принято і дальші параграфи що до предкладаня обовязкових примірників. Дальше засіданє в понеділок.

Заграниця.

До грецких дневників пишуть з Солуня, що там Болгари носять ся з намірами замахів. Поліція мала дізнати ся, що консулі двох великих держав (Австрії і Росії?) мають бути убиті. З достовірних жерел потверджують, що дійсно в Македонії готувлять ся до якихсь великих подій, щоби тим способом звернути бачність Європи на невизнані відносини сего краю. Говорять навіть, що чужі гроші і впливи в Македонії ділають, щоби улєкшити вмшанє посторонне в македонські справи і вимусити від султана певні уступки. Одначе сі поговори треба принимати з великою обережністю. В кругах, що мають зносини з македонськими комітетами, заперяють, що смерть Сарафова означає відновленє македонського революційного руху. Сарафова посуджувано, що він штучно спиновав сей рух і був підкуплений чужими гріними. Неперечно Сарафов занимав останними часами невизнане становище, але сі обжалованя тепер трудніше доказати, як коли небудь. Однак нема сумніву, що Македонія небавом знов відозве ся.

Тимто вельми імовірно показує ся вість подана бюром Райтера з Лондону, що англійске правительство не думає понехати наміру (о чім ми вчера звіщали) що до установи окремого генерал-губернатора для Македонії. Вправді англ. правительство не повідомляло про сей замір ніякої іншої держави, але й нікому не висловило, начеб думку про генер. губернатора македонського понехало. Загверженє султаном органів для переведеня макед. реформ не стає зовсім в суперечности з намірами Англії, котра змагає до настановленя генерал-губернатора і помноженє жандармерії. Окремі заміри Росії що до Македонії не ідомі ще урядово правительству.

Католицкі Альбанці, як звіщають з Солуня втихомирили ся, а Шемсі-баша заперяє, що він усе полагає з музулманами. Але позаяк в комісії музулманських нотаблів находять ся люди непевної слави, тому булоб потрібно більшу бачність звернути на охорону балканських католиків.

Під заголовком „Кавказ розпадає ся“, више корінно-російський публіцист Меншиков статі, в котрих доказує, що губернатор Кавказу Воронцов-Дашков, окружений вірменськими політиками, підготовлює для Кавказу свободну самоуправу, а тимчасом не бачить, що в краю кипить від розладу і що султан турецкий зібрав на границі 183.000 війська. В Баку безнаставна різня і пожежі. Меншиков уявляє собі, що держави можуть небавом зажадати установленя межинародної жандармерії, як в Македонії. Отак то алармує ся політичні круги!

Оден з япанських професорів, що

свого часу дораджували цісареві війну з Росією, Сакуї Такагаші, вернув з подорожи по Зєдин. Державах і висловив ся, що війна Япанців з Америкою не мала би ніякого змислу. Америка ціла, крім Каліфорнії, не ворогує на Япанців, особливо інтелігенція. Лише каліфорнійські робітники зненавиділи япанських заходців наслідком навзаходів на полі праці. Тепер ся ненависть злагідніла наслідком розпорядків виданих з Токіо і переселенє з Япанії до Каліфорнії значно зменшило ся. Війна з Япанцями видає ся отже практичним Американцям безцільною, а Апанці вважають зовсім непотрібною війну з Америкою, котра їх в нічім не загрожує.

Ювілей віденської „Січи“.

(Допись з Відня).

Ой зійшли ся всі бурлаки до чужої хати...

Дня 19. л. марця о год. 8. вечером почала заповнювати ся простора сая товариства віденських учителів при Josefs-gasse молодими Січовиками, репрезентантами старшої віденської кольонії та їх родинами, послами і давнійшими членами віденської „Січи“.

З посеред віденської кольонії бачили ми генерала Павлюка, родина панства Кулачковських, Вітошинських, Гриневецких, Кузєлів, Романчуків, панни Шихівні, судию Дністрянського, мініст. урядника п. Мазуркевича та інших. З послів прибули на Січове сьвято др. Окуневський, др. Колесса, др. Дністрянський і Будвиновський з женами та о. Войнаровський. З давних Січовиків явили ся др. К. Студинський і Мих. Лозинський зі Львова, др. Клявдій Білинський з Чернівців, др. Орест Зарицький, др. Яків Турин і др. Мирон Кордуба з Відня. Взяти також участь в Січовім ювілею члени „Кружка земляків“ і товариства „Поступ“. Зі Славян не прошено нікого. З Німців бачили ми поміж інших д-ра Бруннера.

Ювілей розпочав ся концертом. Складний хор „Січовиків“ зложеной в 14 співаків заспівав Січову пісню під вправною рукою дірігента п. Прокоповича, почім годово товариства, п. В. Кузьмович, виголосив промову. Він привитав гостей, кинув оком на минувшину Січи, згадав про її основателів, пок. Анатоля Вахнянина та радника Льва Шеховича, та кинув цілий ряд гадок на будучину. Говорив бесідник щиро і тепло, тому принято його промову з великою симпатією. І знов залунав цілий ряд пісень хору Січовиків. Найкрасше відспівано Анат. Вахнянина „Гей по горі ромен цвєте“ і Колесси „Зіздив я коника“. Менше вправно вивали пісні А. і Б. Вахнянина „Хор Запорожців“ і Людкевича „Вічний революціонер“, може й тому, що они обчислені на більші хори. Хорови аплядовано щиро і зневолювано до повторюваня поодиноких точок програми. Дірігент п. Прокопович дав нагоду пізнати публиці свій гарний барітоновий голос, яким відспівав з сердечним теплом кілька Лисенкових пісень. Між хорами виголосив студ. прав. п. Галушинський сьвяточну промову. Бесідник говорив палко, з жаром, краснорічиво. Він поривав за собою публику ставлячи перед її очи ідеал незалежної України. Не з одним однак, що проголосив бесідник, згодити ся не можна. Так прим. пересвідчений бесідник, що ані сучасна родина, ані школа, ані церква не в силі дати молоджи нічого, щоби з неї витворити сьвідомих горожан. На мою гадку вплив родини, школи і церкви неможливий часом з огляду на одиначі, які не реагують на їх розумні і спасенні науки. Здаєсь мені, що сам бесідник розумів сі енувціяції як фрази, модні не лише в устах молодших, але й старших людей, бо хіба пересвідчити ся про правду своїх поглядів бесідник ще не міг, хотьби тому, що жив за коротко. Всеж таки бесіда його зробила самою провунціяцією дуже добре вра-

жине. Можна надіятися, що з літами долучить ся до гарного проголошення в устах бесідника ще й рівно влучний зміст.

Мала відбути ся на концерті ще й продукція на фортепяні пані Дністрянської, яка навіть засіла до інструменту та кількома влучними ударами почала живо інтересувати публіку. Та на велике здивоване публіки пані Дн. по кількох пасажах встала від фортепяну. Чи завинив тут фортепян, чи нервовість концертантки — не знаю. Коли виною був лихий фортепян, то шкода було до него сідати — але як на перепоні станули нерви — то можна ще більше жалувати, бо з нервових людей артисти рідко виводять ся.

Короною концерту був спів пані з Підляшецьких Гриневецької, Лисенкові спів: «Ой люлі, люлі» і «Садок вишневий коло хати», віддані з прецизією та глибоким чутем викликали так ширі оплески, що концертантка мусіла додати кілька нових пісень. Голос широкій і звучний. Проголошуване слів йшло в парі з гарним, дуже гарним співом.

Відчитано ще кільканайцять телеграм, як від посла Цеглинського і дир. Паньківського зі Львова, від д-ра Куровця з Калуша і других. Не вчислюю всіх, бо відчитано їх так тихо, що всіх призищ годі було дослухатись. Пісню «Ще не вмерла Україна» закінчено першу часть ювілейного свята.

Друга часть обходу, комерс відбув ся в салі «Zum Magistrat». До столів засіло поперх 150 осіб. Головою комерсу вибрано генерала Павлюка, що на вступі зложив «Січи» желаня від «Кружка Земляків». Вслід за сим поплили промови. Голова «Січи» пошанував память першого голови товариства бл. п. Анатоля Вахнянина. Всі учасники комерсу повстали з місць. Дальше промовляли: проф. Студинський, проф. Ол. Колесса, п. Лозинський, др. Мирон Кордуба, дальше репрезентант тов. «Поступ» і багато інших. Проф. Студинський вказав, що багато з посеред давних Січовиків заняло гарні ставовиска, як професори університету, як письменники, як послі і публічні та суспільні діячі. Нехай же їх слідами йде наймолодша генерація, нехай наслідують Ростандових кадєтів з Гасковії, свідомих своїх обовязків, готових душу покласти за свою землю. В ваші руки козацтво з Січи, підношу сю чарку! закінчив бесідник, а його промову прийняли грімкими оплесками. Не менше ширю привітано промову д-ра Колесси на тему політичних подій на Україні з останних літ. Закінчив її бесідник тоастром в честь нашого патріотичного животства. Дуже добрим були промови дра Кордуби і Лозинського, які вказали на темні сторони давнього життя в «Січи», з якої побіч високо заслужених одиниць виростили люди байдужі для народної справи, люди, що воліли блукати на чужині, як вертати на службу до рідної землі, люди, що з свого рода погордою дивили ся на своїх товаришів, що не уміли випити по кілька бомб пива, Лозинський радби, щоб молодіж і старші люди менше бавили ся у фрази, а більше займали ся реальною роботою. Спеціально не рад бесідник тому, що чує часто з уст різних людей апофеозу революції, для якої вони не причинили ся ніяким вкладом своєї енергії, чи праці. А революція се не дрібниця. Там гине багато людей і льєсь багато людської крові. Коли відпоручник «Поступу» підніс чарку в честь «Січовиків», які одині ширіли свідомість і образоване між робітниками, п. Лозинський побажав, щоб Січовики ще живійше інтересували ся робітниками та їх долею. Після всіх цих промов почала ся забавна часть, що протягнула ся до год. 3. з рана. Дієвансів не було, а се хйба найкрасша сторона свята. Можна би лише побажати, щоб найблизше Січове свято відбуло ся серед Славян, в яких життя «Січ» відіграла дуже гарну ролю. А хоть сі Славяни нині торгують нашою скірою — то може в тім і наша вина, бо ми за мало вкладаємо роботи в те, щоб їх освідомити з нашою долею і житем.

За дуже гарні хвилі прожиті серед наймолодшого Січового козацтва і серед віденської, руської кольонії може кождий учасник ювілею бути сердечно вдячним. До побаченя на найблизшим ювілею «Січи»!

НОВИНИ.

— **Календар.** Ві второк: руско-кат.: Софрона пат. еру.; римо-кат.: Гавриїла Арх. — В середу: руско-кат.: Теофана прп.; римо-кат.: *Благ. Пр. Д. М.*

— **Здоровле цісаря.** Цісар перевів ніч з суботи на неділю дуже добре. Вчєра рано був на службі Божій в шенбрунській каплиці, а в полудне проходжував ся в галєрії палати при отворених вікнах.

— **Скликанє соймів.** N. fr. Presse доносить, що нововибрані сойми зберуть ся в цілі уконституованя аж по великодних святах.

— **Міністерство публічних робіт.** Вчєрашня Wiener Ztg оголосила два цісарські письма, одно до президента кабінету бар. Бака, яким призволено утворити міністерство публічних робіт і внести в державній раді дотичний проєкт, а другим письмом цісар іменує д-ра Альберта Гесмана міністром публічних робіт.

— **Тарасове свято в Харкові.** Харківська студентска «Громада» урядила дня 10. с. м. в університетській салі вечер в роковини смерті Шевченка. Салю вбрану жайлібно заповнили по береб студенти. Голова «Громади» відкрив свято промовою про значінє Шевченка і закликав усіх шанувати поета з найбільшою почесністю продовжуючи яго роботу на українськім полю. Потім співа: хор «Заповіт» та інші пісні продеклямовано кілька творів Шевченка, а одєн із студентів говорив про ідеали Шевченка, порівнюючи відносини на Україні з часів Шевченка з нинішніми.

— **Тов-о «Просьвіта» в Кам'янці подільськім,** розвизанє в літі мин. року, оснувало ся на ново на мало що змієних статутах. Задачою пставило собі закладанє народних шкіл українських, бібліотек та читалень по селах, видаване книжок, газет і листків, відчити і т. п.

— **Як будуть святакувати память Шевченка в Києві?** Тов-о «Просьвіта» в Києві уряджує в середу 25. с. м. в театрі «Соловцов» концерт в 47. роковини смерті Тараса Шевченка з отсею програмою: Перед концертною частиною буде реферат С. Єфремова. В концерті беруть участь найкрасні артистичні сили музики, опери, драми: В. Валєрик (декл.), Зоріна Мионович (спів), Н. Дорошенко (декл.), А. Потоцка (спів), Є. Сагуцка (спів), М. Старицка (декл.), арт. М. Багров (декл.), арт. імп. т. С. Брикін (спів), І. Дуван-Торцов (декл.), А. Жарковский (спів), Микола Лисенко (форт.) Юр. Лисенко (декл.), арт. імп. т. М. Медведєв (спів), Ю. Пуліковскій (скрипка), арт. варп. імп. т. Ол. Філіппі-Мишуга (спів). Співатимє великий мішаний хор (150 душ) під орудою П. Злобіва. Жива картина: «Садок вишневий коло хати» (3 відслони) поставлено буде укр. художником.

— **Протикатолицка демонстрація.** З нагоди річних зборів Стоваришеня католицких селян моравських в Бернї зробили соціялісти і радикали в залуї з жидами демонстрацію перед ческим домом, де відбували ся зборя. Демонстранти мали чинно зневажити кількох святичеників. Напасників розігнала поліція, почім зборя докінчено в спокою.

— **Всєславянський зїзд.** В Петербурзі радили оноді думські послі суспільного сторонництва над всєславянськім зїздом. Бєсідники промовляли за тим, аби зїзд скликано під кличем: «Свобода, рівність і братєрство», та аби покликано послів до думи і держ. ради (рос.) в цілі зорганізованя комітету, до якого мали би належати також визначні російські і польські слависти, учєні і писателі. Комунікат з Петербурга додає, що бєсідники висловлювали ся за конєчностю угоди з Польками!

— **Осторога перед еміграцією до Чіле.** В о-

станнім часі численні емігранти австрійські дали ся намовити оповіданям, які одержали з Буєнос Айрес о знаменитих відносинах зарібкових в Чіле, до виїзду з Аргєнтини до Чіле. Край той однак находить ся тепєр в тяжкій економічній кризі і в послідних часах застановлено рух в многих підприємствах, а обставина та і брак капіталу потягнули за собою значне зменшенє нагоди до зарібку та діймаюче обниженє денної платні. В чілійськім парламенті вїзвано навіть правительство, щобі предложило средства законні в цілі недопущєня дальшої іміграції аж до часу, коли настануть нормальні відносини. В виду тих обставин треба як найусильнійше остєргатися перед еміграцією до Чіле.

— **Людєвці вступають до польського кола.** В Кракові відбув ся зїзд парламентарних і соймєвих послів польського людєвого сторонництва і по довгій дискусії ухвалив в засаді, що послі мають вступити до польського кола. До переговорів з колом вибрано окрему комісію. Соймєвий клуб людєвців вибрав своїм провідником д-ра Бєрнадзівського.

— **Коломийські Поляни свицуть!** В минулім тижни приїхала до Коломиї польска театральна трупа зложена, як єї описують, з хористів і хористок прогнаних з різних театрів, і заграла «Веселу вдовичку». Публіка виповнила салю Щадниці, але нєвдоволеня грою висвістала «артистів». Директор того театру набив мошонку грішми і «свістив» на публіку. В останній четвер заїхала до Коломиї німєцка оперетка з «Чаром вальса». «Патріотична» молодіж — як доносить Gaz. koł. — свистала, аби не допустити до представлєня, але поліціянти «висвиснули» демонстрантів за двері. Саля каси щадничої була і сим разом набита публікою — німєчкою і рускою, а Поляків мало бути не багато. Так потїшає ся Gaz. koł., ревєструючи сі «героїчні» подвиги.

— **Українські вистави у Козятині (Київщина).** Товариство українських артистів 6. марца ст. ст. виставляло «Нечисту силу», фарсу на на 4 дії Рутковського; 9. марца ст. ст. виставлено «Сватання на Гончарівці», 15. марца буде «Жидівка вихрєстка», а 16. марца «Нещасне кохання». Трупа готує ся до вистави оперети «Камяне серце» і до вечера в память Т. Шевченка; половину чистого доходу з сего вечера призначено на памятник Шевченкови.

— **Трупа Сагатовського в Усмані (тамбовск. губ.)** В лютім в м. Усмані давала свої вистави українска трупа Сагатовського при участі знаменитої артистки Затиркевич. Виставено отсі пєси: «Запорожець за Дунаєм», «Вій», «По рев-зій», «Утоплєна», «Гейша» та інші.

— **Почтовий рух у Львові.** В сїчни надано на львівській почті близько 10 мільонів листів, листків і посилок під опєясками. В тім місяци насніло до Львова 1 1/2 міль листів. В касовім обороті вплачено 8 1/2 міль корон. а виплачено поперх 7 1/2 міль корон. Телеграм надано 26.091, надійшло 26.758, а перетелеграфовано 189.374 телеграм.

— **У страха великі очі.** В жидівськім театрі в Новім Йорку підчас представлєня, розніс ся якийсь чух начєб загар. Тоді хтось крикнув з кута, що горить. Се страшно занєпокоїло і так дуже «відважну» жидівску публіку, яка кинулась до виходів. Грозила катастрофа. Грозу її зрозуміла улюблена публікою комічна акторка п. Бєрта Калішівна. Вибігла она отже швидко на сєну і почала сміятись, але так голосно і весело, що се зрівноважило публіку, яку захопив сміх. Акторка не переставала сміятись і далі публіка собі також почала з нею сміятись. І в сєй спосіб публіка осталась на своїх місцях і цілком успокоїлась так, що представлєнє відбулось далі. Бо пожару ніякого не було, а се був лиш страх, який все має великі очі.

— **Весна.** Вчєра бачено над Львовом ключ журавлів, що летіли з полудня.

Оповідки.

— **Рєпертуар руского народного театру в Бєрєжанах.** Ві второк дня 24. с. м. новість: «Мари»

голосна драма в 3 діях Г. Ібзена (перший раз).

В середу 25. с. м. «Cavaleria rusticana» опера Масканього.

— **Тов-о укр. техніків «Основа»**, хочаби розбудити серед нашого загалу живіше заінтересоване здобутками техніки і промислу та їх приміненем до наших обставин, устроює в саялах „Бесіди“. Ривок ч. 10, цикль відчатів. І так читати будуть: Ві второк 24. с. м. п. інж. Віктор Лучків на тему: „Про культурно-географічне значінє рік, та про їх розвій яко доріг комунікаційних“. — В середу с. м. п. інж. Волод. Бартош на тему: „Про сили водні і приміненє їх у нас в Галичині спеціально на Опорі і Стрию“. — Початок кожного відчиту точно о 6. годні вечером. Вступ 20 сот., для академиків і учеників 10 сот. Прочитєть ся о як найчисленнійшу участь, тим більше що чистий дохід призначений на будову бурси Рус. Тов-а педагогічного.

— **Відзначенє**. Міністер просвіти надав емеритованому старшому учителеви школи народної в Риботичах Стефанови Боберському титул директора.

— **Красва рада шкільна** затвердила вибір о. Лукіяна Січинського на духовного члена руско-кат. обряду до окр. ради шк. в Городку, Меч. Завадзького на відпоручника повіт. ради до окр. ради шк. в Косові, Ант. Ференцога, управит. 2-кл. шк. в Перемилові, на представителя учительського звания до окр. ради шк. в Гусятині; — іменувала: Корн. Яворського директором 3-кл. школи виділ. полученної з 4-кл. народн. шк. ім. Собіського у Львові, Мар. Фрухтмана управителем 5-кл. муж школи в Підволочисках, Теодора Мариновича управ. і Йос. Шілерівну учит. 4-кл. жін. шк. в Козовій, Григ. Коссака, Кар. Томчика і Рих. Бачинського учит. 4-кл. муж. шк. в Козовій, Зоф. Вагнерову учит. 4-кл. шк. в Майдані граничній; управителями 2-кл. шкіль: Стеф. Чесника в Микучичині, Ант. Скіру в Сідлівках, Волод. Крупу в Залужу, Ів. Жмуду в Верівці, Ів. Байора в Витковцях, Ів. Собкевича в Навсі, Григ. Децку в Дорожеві і Йос. Рогоша в Скородинцях.

— **3 почти**. З днем 1. цвітня заводять ся почтові складниці в Хишевицях (пов. Рудки) і в Чемеринпях коло Дунаєва, а в Вільшаниці коло Золочева заводять ся тижнево 6-разову службу сільского листоноса для Вільшаниці (полуднева сторона), Визори, Пригоди і Новосельце.

— **3 залізниць**. Сим подає ся до відома, що оголошені в червці 1906 зарядженя в цілі усунєня застою товарового на стації Львів, як скорочєня вільного часу від складового і підвишеня складового при посилках, котрі залізниця може перевозити в отвертих возах, зносить ся з днем 23. марца 1908.

Телеграми

з дня 23. марца.

Капо д'Істрия. Істрийский сойм приняв новий виборчий закон, яким удержує ся курьяльну систему, але додає ся курью з загальним голосованєм і заводить ся безпосередні і тайні вибори. Число мандатів підвищено з 33 на 47.

Бунарешт. Князь і княгиня болгарські прибули тут вчера вечером і зараз по приїзді взяли участь в родиннім обіді в королівській палаті. Нині відбуде ся в їх честь свіданє в палаті Котрочені а вечером галєвий обід в дворі.

Петербург. Комісія для справ віроісповідних признала за допускаєму пропаганду також інших віроісповідань крім православного серед чужоплеменців та інших віроісповідань серед православних.

Тангер. З Фезу доносять, що там в мечеті проголошено знова «святую війну» проти всіх Европейців в Марокко.

Тижневий звіт Торговельної і промислової палати про ціни збіжжя і продуктів у Львові від 16. до 22. марца 1908:

	за 50 клг.
Пшениця	12:10—12:35 K
Жито	10:40—10:75 K
Ячмінь броварняний	7:00— 7:40 K
Ячмінь на пашу	6:50— 6:80 K
Овес	6:50— 6:70 K
Кукурудза	8:10— 8:35 K
Просо	8:35— 8:60 K
Горох до варєня	9:75—10:75 K
Горох на пашу	7:00— 7:50 K
Бобик	6:40— 6:60 K
Конюшина червона	87:50—98:75 K
Конюшина біла	35:00—45:00 K
Конюшина шведска	80:00—95:00 K
Тимошка	32:00—35:00 K
Ріпак зимовий	14:00—14:25 K
Насінє конопл.	9:50— 9:75 K
Хміль	50:00—62:50 K
Насінє льняне	10:00—10:25 K
Львянка	11:00—11:25 K

НАРОДНА ГОСТИНИЦЯ

Готель, реставрація і казарня — ріг ул. Сикстускої і Косцюшка у Львові.

Приїхали дня 21. с. м. 1908: Левицкий Василь, Буск; Стадник Микола, Перемишль; Калитовский Еміль, Ряшів; Недільский Софрон, Коломия; Апол. Мочульський, Рогатин; Кароль Шипайло, Коломич; др. Ев. Гвоздецкий, Бібрка; Никола Нельникович, Галич; Касиян Лецивяк, Терєбовля; Михайло Галана, Белз; Іван Завидовский, Потік вол.; Михайло Васишин, Камінка струм.; Пасічник Петро, Снас; Тит Решетилевич, Косів; о. Василь Масляк, Сервири; Франц Стенішка, Калуш; Евстахій Стеблецкий, Станиславів; др. Еміль Савицкий, Тернопіль; Петро Манастирський, Угнів; Йосиф Грибовский, Янів; Давило Цурковский, Станиславів; Микола Яцків, Станиславів; др. Евген Олесницький, Стрий.

В книгарні Тов. ім. Шевченка можна купити:

- 1) Розважання про терпіння І. Хр. — Ул. о. Е. Гузар. — Ціна 1 K без п. пер.
- 2) Розважання про терпіння І. Хр. для шкільних дітей. Ул. о. Ев. Гузар. Ціна 50 с. без п. почт.
- 3) Боротьба Дрепера з вірою. Я. Л. — Ціна 40 сот. без п. почт.

Працюйте і щазїть!

Товариство взаїмного кредиту

„Джїстер“

стоваришенє зар. з обмеженою порукою у Львові.

приймає вкладки на книжочки щадничі на 4%, уділяє позички на сирити за інтабуляцією на 6 прц.; і сплату розкладає на 10 до 15 літ (при 30 ратах піврічних вносить рата амортизаційна на капітал і відсотки 5 K 8 сот. від кожних 100 K позички.

Векселі приймають ся тільки 3 місячні, з 3 підписами, на 6 прц. до 7 прц.

Членами можуть бути позичку і дістати тільки члєни забезпечені в «Джїстрі».

З зисків уділив „Джїстер“ на публичні добродїтні цілі квоту 45,835 корон.

Вкладки	2.795.183 K.
Позички уділені	3.410.684 K.
Удїли члєвські	234.398 K.
Цінні папери	130.452 K.
Фонд резервовий і інші	45.842 K.
Льокації	182.206 K.

Надцелярї Товариства при ул. Рускій ч. 20 створені перед полуднем від 8—2 год.

СОКІЛ Житки можна набувати в „Сокільскім Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях в краю.

Colosseum

в пасажи Германів
при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 31. марца 1908.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В недїлі і сьвята 2 представлєня о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що пятниці High-Life представленє. Білєти вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

Ц. к. упр. гал. акц.

Банк Гіпотечний

Відділ депозитовий

приймає вклади і виплачує завдатки на рахунок біжучий, приймає до перехованя папери вартисні і дав на них завдатки.

Крім того впроваджено подїбно як в інституціях заграничних т. зв.

Сховки депозитові. (Safe Deposits)

За оплатою 50 до 70 корон річно, депозитар дістає в сталєвій касі панцирній сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно і дискретно переховувати може своє майно або важні документи.

Під тим зглядом поробив Банк гіпотечний як найдогіднійш зарадженя. Приписи дотично того рода депозитів одержати можна безплатно у відділі депозитовім.

Розклад залізничних поїздів

важний від 1. мая 1907.

До Львова приходять з	рано	перед пол.	по пол.	вечер	в ночі
Кракова	5:50	8:55	1:30	5:25	9:50
Кракова	7:25	9:45	—	8:40	2:31
Ряшева	—	—	1:10	—	—
Підволочиск	7:20	12:00	2:16	5:40	10:30
Чернівєць	8:05	—	2:25	—	9:00
Черновєць	—	—	3:45	—	12:20
Станиславова	5:55	—	—	—	—
Коломїя	—	10:05	—	—	—
Стрия	7:29	11:50	3:51	—	10:50
Пустомит	7:29	11:50	3:51	9:40H	10:50
Самбора	8:00	10:30	1:55	—	9:20
Любїл	8:00	10:30	1:55	9:20	11:50+
Рава рускої	7:10	12:40	4:0	—	—
Янопа	8:22	1:15	5:00	9:25	10:10+
Брухович	7:10	12:40	1:44	4:50	8:20
Брухович	10:05+	—	3:2	5:30	9:35L
Зимної води	5:50	7:25	1:10	5:25	9:50

Зі Львова відходять до	рано	перед пол.	по полуд.	вечер	в ночі
Кракова	3:45	8:25	2:45	7:05	11:10
Кракова	—	8:40	6:15	7:20	12:45
Ряшева	—	—	4:05	—	—
Підволочиск	6:20	10:45	2:17	7:00	11:15
Черновєць	6:10	9:20	1:55	—	10:40
Черновєць	—	—	—	—	2:51
Станиславова	—	—	—	5:50	—
Коломїя	—	—	2:35	—	—
Стрия	7:30	—	2:25	6:25	11:30
Пустомит	7:30	10:45H	1:26	6:25	10:30
Самбора	6:00	9:05	4:30	—	10:51
Любїл	6:00	9:05	2:10+	4:30	10:51
Рава рускої	6:12	11:05	—	7:10	11:35+
Янопа	6:58	9:15	1:35+	3:35	6:30
Брухович	6:12	11:05	2:28	5:45	8:34L
Брухович	9:05+	12:41+	3:45	7:10	11:35+
Зимної води	3:45	8:40	4:5	7:20	11:00

ЗАМІТКА: Поспїшні поїзди печатаї товстим друком. — Поїзди їдучі лише в недїлі і сьвята означені † — в недїлі і сьвята від 26/6 до 15/9 буквою Н, — в недїлі і сьвята від 1/6 до 31/8 що день буквою Л.

При закупнї товарів просимо покликувати ся на анонси нашої часописи!

